

Full diocesà

7 de març del 2021

p5 — Càritas Diocesana aprova els projectes per al 2021

p7 — Portes obertes diferents a l'Escolania de Montserrat

Un viatge difícil molt desitjat

El papa Francesc visitarà l'Iraq del 5 al 8 de març, un viatge molt desitjat pel Pontífex, que, en repetides ocasions, ha manifestat el seu interès de poder anar a l'Iraq. És un viatge que es realitza quinze mesos després de l'última visita apostòlica del Sant Pare, que fou al Japó, al novembre del 2019.

Joan Pau II va intentar visitar l'Iraq en 1999 però no fou possible. Des de llavors, el país ha estat testimoni de guerra terrible i continua essent un país amb una gran inestabilitat en el seu interior, que busca una normalitat institucional malgrat els casos de terrorisme.

Per això el Papa sempre vol visitar països on la seva presència pugui ajudar en els processos de pau i on pugui do-

nar el seu testimoni de proximitat amb els qui són perseguits, com és el cas dels cristians. Des de llavors, l'Iraq roman com el primer país que el Sant Pare vol visitar per tal de manifestar la seva proximitat no sols als cristians sinó a tota la gent que ha sofert i està sofrint.

Els cristians formen part de la història de l'Iraq. L'Església de l'Iraq ha sofert moltíssim. L'any 2003, després de la caiguda de Saddam Hussein, hi havia al voltant d'1,5 milions de cristians en aquests territoris. Després, del 2014 al 2017, en aquesta zona s'hi va instal·lar l'anomenat «estat islàmic» i el nombre de cristians es va reduir a menys de 500.000; molts d'ells han estat obligats a fugir o simplement van ser assassinats.

«Traieu això d'aquí: no convertiu en mercat la casa del meu Pare»

Diumenge III de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. »[No et facis cap escultura ni cap imatge de res del que hi ha dalt al cel, a baix a la terra o a les aigües que neixen de sota la terra. No adoris imatges ni els donis culte, perquè jo, el Senyor, el teu Déu, sóc el Déu gelós: castigo les culpes dels pares en els fills fins a la tercera i la quarta generació dels qui no m'estimen, però sóc bondadós fins a milers de generacions dels qui m'estimen i guarden els meus manaments. »Quan juris,] no prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. »[Durant sis dies treballa i ocupa't en les feines que calgui, però el dia setè és dia de repòs, dedicat al Senyor, el teu Déu. No us ocupeu en cap treball, ni tu, ni els teus fills, ni les teves filles, ni els teus criats, ni les teves criades, ni els teus animals, ni els forasters que resideixin a les teves poblacions, perquè el Senyor en sis dies va fer el cel, la terra i el mar, i tot el que es mou en aquests llocs, però el dia setè va reposar. Per això el Senyor beneí el dissabte i en va fer un dia sagrat.] »Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.» (20,1-17)

Salm responsorial

Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.
[18]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa su-

perior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.
(1,22-25)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.
(2,13-25)

«Senyor,
vós teniu paraules
de vida eterna»

La casa de Déu

Carles Riera i Fonts, pvre.

Per als cristians, Jesús és el santuari de Déu. Temporalment la divinitat habita en la humanitat del Fill, i l'esperit d'aquest fa estada en qui no rebutja lliurement la seva presència.

Avui Jesús s'enfada contra els mercaders del temple —edifici construït pedra sobre pedra— i contra els canvistes de la moneda —que servia per a comprar els animals destinats als sacrificis—, perquè els uns i els altres han convertit un lloc d'oració i de lloança en un negoci.

Quin significat té la purificació d'aquest espai sagrat, la casa de Déu?

Segons el papa Benet XVI, la crucifixió de Jesús expressa l'enderrocament del vell temple construït pels homes, de manera que, simbòlicament i realment, el culte es desplaça en un nou temple que és el cos de Jesús ressuscitat, on tothom pot adorar Déu «en esperit i en veritat» (Jn 4,23).

Diu Jesús: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies», referint-se als dies de la seva mort abans de ressuscitar. Cal, doncs, situar-se en la Pasqua de Jesús per a copsar el sentit de les seves paraules i dels seus gestos.

Expulsant els mercaders i els canvistes, el Fill vol restaurar l'honor del Pare i crear una nova humanitat més autèntica que doni culte veritable exclusivament a Déu (latria). El mou no pas la ira ni cap mena de venjança, sinó el zel pel regne del Déu amable —Déu de perdó i de consolació—, un fervor ardent que el consumeix i el duu a la passió i fins a la creu.

Agenda

Lit. hores: Setmana III

8 dilluns

—Sant Joan de Déu, fund.
2R 5,1-15a/Salm 41/Lc 4,24-30

9 dimarts

—Santa Francesca Romana, vídua
—Sant Pacià, bisbe
—Sant Gregori Nisè, bisbe
Dn 3,25.34-43/Salm 24/Mt 18,21-35

10 dimecres

—Sant Càndid, mr.
Dt 4,1.5-9/Salm 147/Mt 5,17-19

11 dijous

—Sant Eulogi de Còrdova, mr.
—Santa Àurea
Jr 7,23-28/Salm 94/Lc 11,14-28

12 divendres

Dia d'abstinència
—Sant Innocenci I, papa
—Sant Lluís Orione, fund.
Os 14,2-10/Salm 80/Mc 12,28b-34

13 dissabte

—Aniversari de l'elecció del Papa Francesc.
—Santa Patrícia, mr.
Os 6,1-6/Salm 50/Lc 18,9-14

14 diumenge IV de Quaresma "Laetare"/ Cicle B.

2Cr 36,14-16.19-23/Salm 136/
Ef 2,4-10/Jo 3,14-21

La imatge

Enutjat, Jesús amb un fuet de cordes fa fora els qui feien mercat al temple de Déu. Els deixebles miren atents com acompanya la paraula del salmista.

La resposta als jueus —destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies— anuncia la seva resurrecció el tercer dia; i demana la fe en la Paraula de la seva predicació que neix en el cor de cada creient i es realitza en la vida.

Expulsió dels mercaders del temple (1708).
Pablo Antonio Ruiz

Càritas Diocesana aprova el pressupost i els objectius per al 2021

Càritas preveu quatre noves botigues de roba en diversos punts de la diòcesi

El dia 6 de febrer, les 42 Càritas de la diòcesi de Vic van ser convocades per a tractar temes vitals per al 2021: les accions estratègiques de l'entitat, la gestió econòmica i un projecte de gran importància per a Càritas com és la gestió del tèxtil.

Una vuitantena de persones s'hi van connectar telemàticament i van tenir l'oportunitat de dir la seva opinió i debatre els punts de l'ordre del dia. Hi va haver quatre punts que es van presentar per a l'aprovació per part dels representants de les parròquies; punts que es van aprovar per una àmplia majoria, entre ells el pressupost per al 2021.

Pel que fa als objectius per al 2021, hi ha previst realitzar 38 accions relacionades amb Acció social, Desenvolupament institucional, Comunicació i Economia. Es destaca el treball que s'està fent per a marcar els objectius del nou Pla diocesà 2021-2024, l'elaboració del pla de formació, la renovació de la web diocesana, el nou model d'acollida i d'acompanyament, l'adequació dels

programes d'infància, persones grans i habitatge, i la implementació d'un nou model econòmic i comptable i de captació de recursos.

Pel que fa a la gestió econòmica, es va aprovar el pressupost per al 2021 per un import de 2.206.576 €, el 70% dels quals provenen de fons privats. D'aquest pressupost, el 90% es dedica a Acció social: acollida i acompanyament, inserció sociolaboral, inclusió social i habitatge. En aquest apartat també s'aprova dedicar 200.000 € del fons Modolell per a desenvolupar projectes d'infància i gent gran a la comarca d'Osona a través de les seves Càritas.

Finalment, pel que fa al Tèxtil, es constata que és una línia de treball cada dia més important per a Càritas. És important per la creació llocs de treball que suposa, per la reducció de l'impacte ambiental que comporta el seu reciclatge (el tèxtil és la segona indústria més contaminant del planeta) i per la dignificació del lliurament de roba a les persones necessitades. Càritas augmentarà els punts de recollida de roba a través de nous contenidors i té previst obrir quatre botigues durant aquests pròxims anys a Manresa, Igualada, Ripoll i Vic.

24 hores per al Senyor

Una Quaresma més, el Papa ha convocat la iniciativa «24 hores per al Senyor», amb el lema «Ell perdona tots els teus pecats» (Salm 103). A la nostra diòcesi, tot i les restriccions vigents, en diversos llocs se celebrarà la jornada. Així, de les 13h del divendres al dissabte a les 13h tindrà lloc a la catedral de Vic (respectant el toc de queda nocturn); a la parròquia de la Sagrada Família de Manresa el dissabte de les 8 del matí a les 9 del vespre, i a Igualada del divendres a les 11h al dissabte a les 11h amb estacions en quatre temples (PP. Caputxins, Santa Maria, Carmelites i Sagrada Família). També, en el mateix arxiprestat, s'hi afegeix la parròquia de Sant Jaume de Calaf.

Dues noves incorporacions al Museu Episcopal de Vic

Redacció

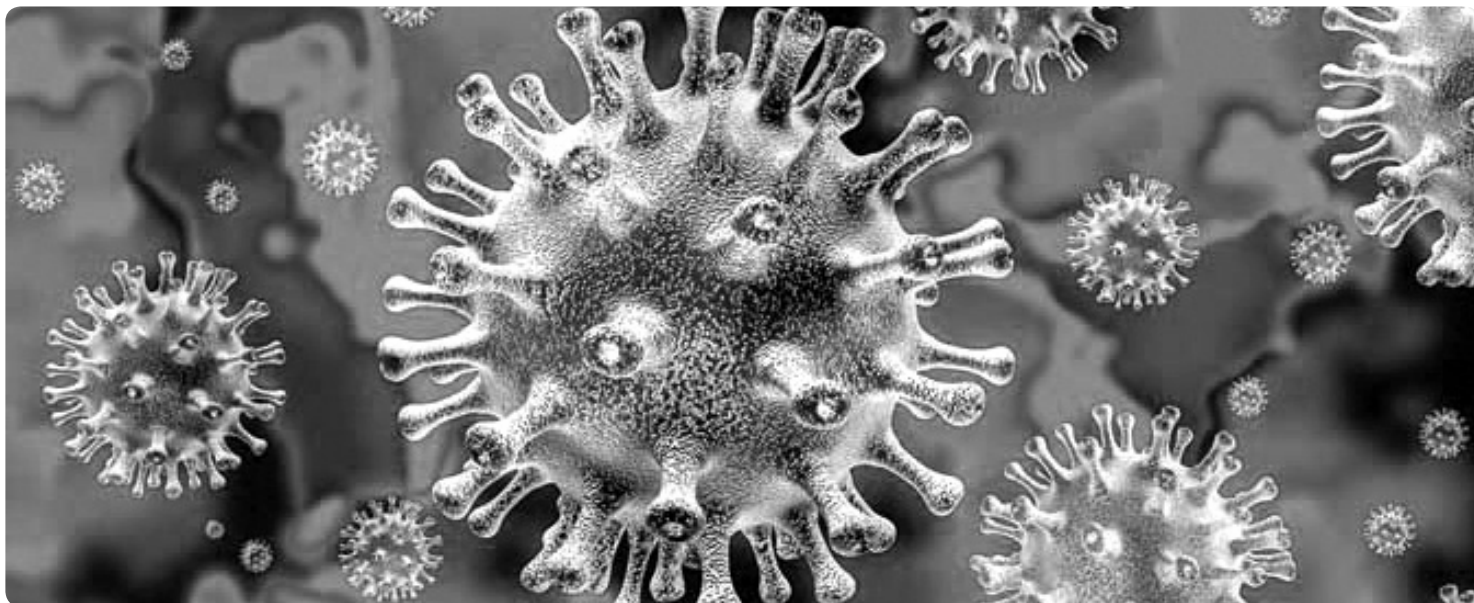
El Museu Episcopal de Vic (MEV) ha fet algunes incorporacions. Un d'elles és un àngel músic. És un petit fragment corresponent a la part superior d'una taula de tema desconegut; queda la part superior del fons, amb un cel estrellat i àngels músics, d'un dels quals només es veu la punta d'una ala. L'altre àngel, gairebé del tot visible, desplega unes ales de tons entre rosats i morats; amb un rostre molt fi de carnacions delicades, emmarcat per uns flocs de cabell ondulats a banda i banda d'una diadema, bufa un instrument de vent. La gran semblança amb els àngels músics del compartiment de retaule amb la Mare de Déu de la Humilitat (MEV 1948) justifica la seva atribució al pintor barceloní Jaume Cabrera.

En un estudi recent on es revisa el catàleg d'aquest pintor, Alberto Velasco ha relacionat aquest fragment amb una sèrie de compartiments de retaule amb escenes de la vida de Maria. Tots tenen en comú el fet d'haver estat retallats i repintats, al revers, amb un marbrejat per tal de ser reutilitzats en la construcció d'un retaule barroc. Segons aquest investigador, el conjunt original podria haver

estat el retaule major de la col·legiata de Santa Anna de Barcelona, probablement pintat entorn de 1420.

Per altra banda, el MEV ha incorporat una nova obra d'art en dipòsit, procedent de la col·lecció de Joan-Artur Roura Comas, col·leccionista d'art i mecenes. Es tracta d'una pintura sobre taula amb el tema de la Sagrada Família amb sant Joanet, obra del pintor Perot Gascó, datable dins el segon quart del segle XVI, de qualitat extraordinària i en un estat de conservació excel·lent.

L'obra ha estat instal·lada a la sala 13 del MEV, juntament amb altres atribuïdes o documentades tant al pare Joan Gascó com al fill Perot o a altres membres del taller familiar. La seva incorporació enriqueix de manera notable la lectura de la col·lecció de pintura renaixentista del museu, no sols perquè constitueix una bona mostra de l'evolució estilística dels Gascó, sinó perquè juntament amb les altres taules obre un panorama més ampli per a la comprensió dels procediments tècnics i compositius d'aquest taller pictòric, molt representatiu de les modalitats amb què el Renaixement va irrompre en l'art català.

Algunes mirades sobre la crisi global del coronavirus

Experts internacionals reflexionen sobre la crisi des de vuit àmbits humans i socials

L'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) organitzà del 23 al 25 de febrer la primera part del Congrés Internacional «Les ferides i les esperances d'un món malalt a la llum de la teologia de l'encarnació», dedicat a «La crisi global del coronavirus». Durant aquests tres dies, vuit experts van enfocar el tema de la pandèmia des de vuit àmbits humans i socials: el sanitari, l'econòmic, el geopolític, el social, l'antropològic, el mediambiental, el tecnològic i l'educatiu. Recollim algunes de les idees que s'hi van exposar:

Dr. Jaume Padrós, president del Col·legi de Metges de Barcelona: amb la pandèmia hem passat d'una sanitat local a una sanitat global. Aquesta crisi sanitària i social ens ha ensenyat que la salut ja no és individual o d'una petita col·lectivitat, sinó que és global; i ara tenim l'oportunitat de situar-nos en la fraternitat de tots els humans. La nostra condició humana és fràgil, i la pitjor malaltia, quan tinguem la pandèmia controlada, és la pobresa.

Dr. Michel Wieviorka, de l'École des Hautes Études en Sciences Sociales (París): La pandèmia ha posat de manifest la desigualtat social i cultural, i que cal situar-la en la llarga història de les epidèmies per a poder meditar millor sobre la idea que després de les pandèmies

arriba un nou període històric que ens portarà a reflexionar per a viure d'una altra manera.

Dra. Begoña Román, de la Universitat de Barcelona: La cohesió social només acampa allà on l'altre és un dels nostres; així caldrà institucionalitzar millor el diàleg i, més enllà dels vots per majoria, impedir preferències de majories contradictòries amb els drets de tots i el mal dels més desfavorits.

Dr. Lluç Torcal, del Monestir de Poblet: La possible irrupció d'una pandèmia conseqüència d'aquesta crisi, malgrat tots els seus avisos a la humanitat, constata les arrels que lliguen el Covid-19 amb la crisi ambiental i ens avisa que, si no canviem el rumb de destrucció del planeta, això no és sinó el principi de moltes altres pandèmies.

Dra. Alicia Casals, de la Universitat Politècnica de Catalunya: Davant la prepotència que ha imperat amb el domini de la tecnologia, aquesta pandèmia ha evidenciat com som de febles i dependents d'altres factors.

Dr. Armand Puig, teòleg: La pandèmia ha mostrat la vulnerabilitat de les persones i de les regions del planeta, i alhora ha posat en evidència la doble malaltia del nostre món: l'individualisme i la poca cura envers la natura.

Ser escolà és una bona opció: 700 anys d'experiència ho avalen

L'Escolania ha convertit enguany la tradicional jornada de portes obertes en unes «Portes obertes permanents». Les famílies que ho desitgin podran conèixer de manera presencial el projecte educatiu de l'Escolania, com també les seves instal·lacions, concertant dia i hora per a fer una visita personalitzada.

Les famílies que vulguin tenir-hi un primer contacte podran descobrir l'educació integral que ofereix l'Escolania, que va més enllà de la música. I és que durant l'estada al centre l'alumne aprèn molta música, però també un ensenyament general humà de qualitat. Durant els cinc anys que roman el noi a Montserrat, a més de formar part d'una escola que té grups molt reduïts, també aprèn molt a través de la convivència amb els altres i de les moltes experiències que suposa anar a cantar amb el cor arreu del país i a l'estranger.

L'estada al centre es planteja com un

guany per a tothom: per al noi, per a la família i per a l'Escolania. Per a formar-ne part només cal que l'alumne tingui aptitud per a la música i bona veu, sense que la part econòmica hagi de ser cap impediment. Si és necessari, l'Escolania ofereix beques a les famílies que ho demanin; l'objectiu és que qualsevol noi que tingui aptituds per a la música pugui ser escolà.

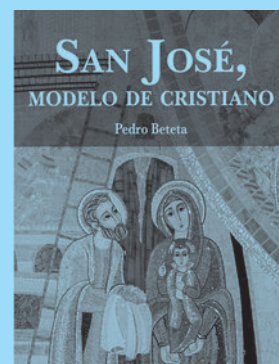
L'Escolania està formada per alumnes que cursen entre 4t de Primària i 2n d'ESO. L'entrada és a 4t de Primària, però també es pot fer a 5è si en aquell curs ha quedat alguna plaça lliure. És recomanable que, si el nen i la família hi estan interessats, el contacte amb l'Escolania es faci al més aviat possible: el procés de preparació i seguiment es pot fer a partir del 1r de Primària. Per a concertar una visita al centre o bé per a inscriure's a la videoconferència informativa cal fer-ho a través de la pàgina web www.escolania.cat o bé trucant al telèfon 93 877 77 67.

El llibre

San José, modelo de cristiano

Pedro Beteta

Editorial: Fun.

Pàgines: 296.

Preu: 16,15 euros.

La recent carta apostòlica del papa Francesc *Patris corde*, amb motiu del 150è aniversari de la declaració de sant Josep com a Patró universal de l'Església, ha estat el detonant d'una explosió de goig en l'Església Catòlica. La valentia creativa —com diu el Papa— que s'observa en el sant patriarca per a fer front a la seva missió de custodi del Redemptor i de la seva Mare, només troba explicació en l'harmonia humana i divina que alberga la seva personalitat. Identificat amb Crist, aquesta plenitud se sustenta en la totalitat de les virtuts humanes i divines que l'adornen, al costat de l'abundància de gràcia i de dons de l'Esperit Sant als quals sant Josep va correspondre amb màxima fidelitat. Una perfecció i fidelitat com a criatura només superades per la seva santíssima Esposa.

Jesús, rostre de la misericòrdia del Pare

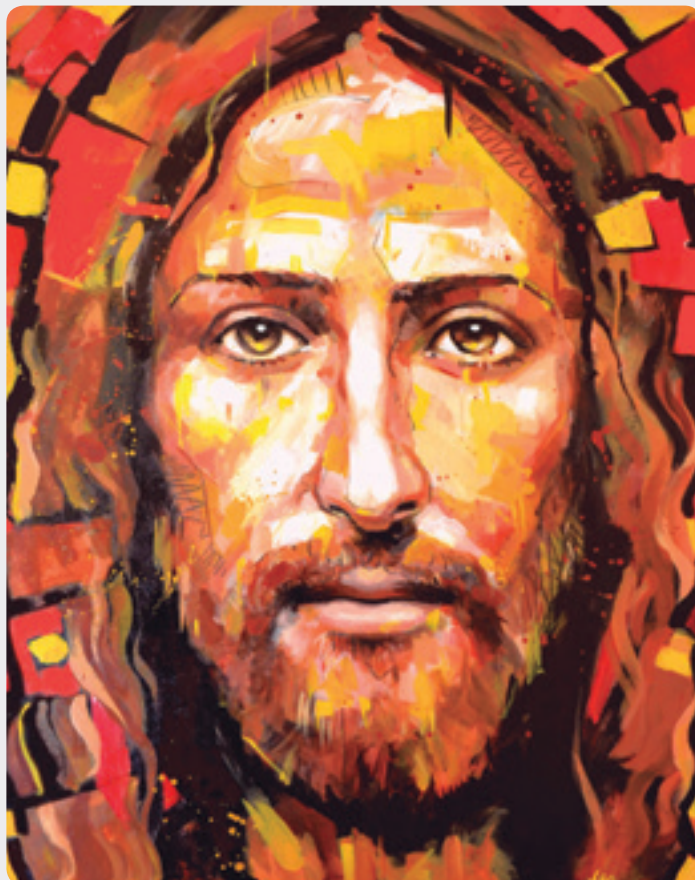
Romà Casanova, bisbe de Vic

El rostre de Déu s'ha fet visible en el rostre de Jesús de Natzaret

Moisès va demanar a Déu: *Deixeu-me contemplar, si us plau, la vostra glòria*. El Senyor li va respondre: *No podràs veure la meua cara, perquè el qui em veu no pot continuar vivint* (cf. Ex 33,18-19). En Moisès, com en tota persona humana, hi ha un desig innat, en el més pregon de l'ésser, que li fa cercar el rostre de Déu. Un desig profund que ens duu a tots a buscar incansablement la veritat, la bellesa i el bé. I, al mateix temps, aquest desig experimenta el vertigen del que sembla insondable. Fruit d'aquest desig, real i inabastable al mateix temps, és tota la recerca de la humanitat del misteri de Déu, la qual s'expressa en les religions. Si hi ha una constant al llarg de la història humana és la presència de la religió, no sols com una teoria per a explicar l'univers, sinó fonamentalment com un intent de trobar el significat de la vida, el sentit de la pròpia existència. Abandonar el sentit del misteri que ens demana anar més enllà de nosaltres mateixos és perdre la identitat profunda de la persona humana, ésser religiosos.

En la història de la recerca del sentit profund de la vida, la fe cristiana, en continuïtat amb la història d'Israel, presenta una novetat: no és solament l'home qui busca Déu, sinó que és Déu qui ve a la recerca de la seva criatura. Aquesta novetat és la mateixa persona de Jesús de Natzaret, el Fill de Déu, en el rostre del qual —humà com el nostre!— nosaltres podem veure el rostre de Déu. El que Moisès desitjava de veure, el que cerca tota la humanitat, en Jesús s'ha fet carn de la nostra carn i el podem mirar sense cap por de morir. Aquesta és la gran condescendència divina: el rostre de Déu s'ha fet visible en el rostre de Jesús de Natzaret, el seu Fill fet home per nosaltres i per la nostra salvació.

I què és el que veiem en el rostre de Jesús? Solament i principalment la misericòrdia del Pare. *Déu és amor*, ens repeteix sant Joan en la seva primera carta. Aquest és el resum de tota la vida i l'obra de Jesús, assenyaladament en la seva passió, mort i resurrecció. En ell es traspuja el misteri amagat des de segles i que ara se'ns ha revelat: Déu és amor misericordiós, amor sense mesura a favor de nosaltres que, a causa del pecat, érem esclaus del mal i de la mort. Llegir els evangelis en aquesta clau és entrar en profunditat en la recerca del rostre de Déu. Trobar-se amb la misericòrdia de Déu és el camí del coneixement profund de qui som nosaltres.

